

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito, M. Kellerbauer i G. Meessen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2012) 3533 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o poufne potraktowanie złożonego przez Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB i Eka Chemicals AB na podstawie art. 8 decyzji 2011/695/UE przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (sprawa COMP/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), a także wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zmierzający do nakazania utrzymania poufnego traktowania pewnych dotyczących skarżącej danych w odniesieniu do decyzji Komisji dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG w sprawie przeciwko Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA i Arkema SA (sprawa COMP/F/C.38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) (Dz.U. L 353, s. 54)

Sentencja

- 1) Zawiesza się wykonanie decyzji Komisji C(2012) 3533 z dnia 24 maja 2012 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o poufne potraktowanie złożonego przez spółki Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding i Eka Chemicals na podstawie art. 8 decyzji 2011/695/UE przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (sprawa COMP/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu).
- 2) Nakazuje się Komisji powstrzymanie się od publikacji wersji decyzji Komisji 2006/903/WE dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG w sprawie przeciwko spółkom Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA i Arkema SA (sprawa COMP/F/C.38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), która byłaby bardziej szczegółowa, w odniesieniu do spółek Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding i Eka Chemicals, niż wersja opublikowana we wrześniu 2007 r. na stronie internetowej tej instytucji.
- 3) W pozostałym zakresie wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 14 listopada 2012 r. — Intrasoft International przeciwko Komisji

(Sprawa T-403/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne — Procedura przetargowa — Odrzucenie oferty — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2013/C 9/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intrasoft International SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i E. Georgieva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji delegacji Unii Europejskiej w Republice Serbii z dnia 10 sierpnia 2012 r. odrzucającej ofertę skarżącej przedstawioną w ramach procedury przetargowej EuropeAid/131367/C/SER/RS dotyczącej wsparcia technicznego udzielonego serbskim organom celnym w ramach modernizacji systemu celnego (Dz.U. 2011/S 160-262712) oraz decyzji delegacji Unii Europejskiej w Republice Serbii z dnia 12 września 2012 r. informującej skarżącą, że komisja przetargowa zaleciła, aby umowa została zawarta z innym oferentem.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2012 r. — Tridium przeciwko OHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Sprawa T-467/12)

(2013/C 9/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tridium, Inc. (Richmond, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: q-bus Mediatektur GmbH (Berlin, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie R 1943/2011-2; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SEDONA FRAMEWORK” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie nr 9067372

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: q-bus Mediatektur GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny międzynarodowy znak towarowy „~sedna” zarejestrowany pod nr. 934023 dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. — Meta Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-471/12)

(2013/C 9/71)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Meta Group Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Bartolini, V. Coltelli i A. Formica)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności noty Dyrekcji Generalnej ds. przedsiębiorstw i przemysłu Komisji nr 939970 z dnia 2 sierpnia 2012 r., otrzymanej przez skarżącą w dniu 20 sierpnia 2012 r. podpisanej przez dyrektora działu „Industrial Innovation and Mobility Industries”, mającej za przedmiot „launch recovery procedure to FP5-FP6 payment

contracts no. 517557 IRE6 INNOVATION COACH, 517539 IRE6 MARIS, 517548 IRE6 RIS MAZOVIA, 030583 CONNECT-2-IDEAS, 039982 EASY, 014660 RIS MALOPOLSKA, 517529 IINNSOM, 014637 RIS TRNAVA and 014668 RIS WS”, podpisanej przez dyrektora dr. Carla Pettinlego, informującej o decyzji Komisji „to recover the amount of 345 451,03 EUR under the above agreement”,

i w razie potrzeby:

- stwierdzenie nieważności noty Dyrekcji Generalnej ds. przedsiębiorstw i przemysłu Komisji Europejskiej nr 660283 z dnia 1 czerwca 2012 r., podpisanej przez dyrektora działu „Industrial Innovation and Mobility Industries” i mającej ten sam przedmiot, również zaskarżonej jako wewnętrzne działanie w ramach postępowania w sprawie odzyskania należności zakończonego wydaniem środka, o którym mowa w punkcie poprzedzającym;
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 27 września 2012 r., dotyczącej kompensaty kwoty należnej w ramach odzyskania z niewypłaconymi kwotami należnymi skarżącej w związku z tymi samymi subwencjonowanymi projektami;
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 27 września 2012 r., dotyczącej kompensaty kwoty należnej w ramach odzyskania z niewypłaconymi kwotami należnymi skarżącej;
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej, Budget Execution (general budget and EDF) z dnia 10 października 2012 r., w której skarżąca została powiadomiona o kompensacie z późniejszymi niewypłaconymi kwotami w pozostałej do zapłaty końcowej wysokości wynoszącej 294 290,59 EUR.
- stwierdzenie nieważności wszelkich środków poprzedzających, późniejszych lub powiązanych;

a w konsekwencji:

- nakazanie Komisji zapłaty kwoty 294 290,59 EUR oraz kwoty 54 705,97 EUR, a także rekompensaty za wynikłą szkodę.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga w niniejszej sprawie dotyczy umów w sprawie subwencji zawartych pomiędzy skarżącą a Komisją w związku z „Piątym i Szóstym Programem Ramowym w dziedzinie Badań i Rozwoju Technologicznego Unii Europejskiej”.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1.1. umów w sprawie subwencji, naruszenia zasady racjonalności i stwierdzenia oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.